

kalova¹, Olga Gordon², A. Feodorov³, N. Dunăreanu și L. Marian⁴ și alții⁵. Un spațiu voluminos îi este rezervat lui Eminescu și în *Antologia poeziei românești*, realizată și publicată în 1928 de scriitorul rus Vasili Lukici Lașkov⁶, cu o prefață de profesorul Ștefan Ciobanu, membru al Academiei Române.

Fiind recunoscute în general printre cele mai reușite, traduceriile lui Lașkov din Eminescu au fost pe bună dreptate apreciate favorabil de critică pentru că «și-au păstrat fondul adînc eminescian și forma originalului cu o uimitoare măiestrie»⁷.

Pușkin, Tiutcev etc., în acele numere ale revistei care apăreau în limba română, iar în numărul din 1 nov. 1932, care apăreau în limba rusă, la București, semnează și câteva traduceri din Eminescu: *Ты не пришла* (*De ce nu-mi vii*, p. 3), *Мама* (*O, mamă...*, p. 4) și *Венеция* (*Veneția*, p. 4).

¹ Din ciclul său de poezii eminesciene traduse în rusește (*O, mamă, Pe aceeași ulicioară, Trecut-au anii, Luceafărul, O rămți...* etc.), Ariadna Luskalova publică o frumoasă versiune a poeziei *La steaua*, sub titlul rusesc, *К звезде*, în revista „Надежда” din 1 nov. 1932, p. 3.

² Olga Gordon include 11 poezii eminesciene în volumul său de scrieri alese, *Стухи и пьесы Трильби* (Trilbi e pseudonimul poetei), Chișinău, 1935, p. 104—110 (B.A.R. II 1350 52) (Poezia Și dacă..., din acest volum, este reprodusă în 1939 de Bul. M. Em. fasc. 17, p. 36). În prefața semnată de prof. A. Koțovski se remarcă pe bună dreptate: poetei Olga Gordon „îi este apropiat genialul poet român”. Traducerile ei „nu sînt făcute în accepția cuvîntului ci se lasă dominate de spiritul poetei”. (p. II). De pildă, în tălmăcirea cunoscutei poezii *Și dacă...* „poeta se transpune în așa măsură pe sine, ca în strofa: „*Когда перед окном сирень благоухает, Трепетит тополя серебристые листы*” ș.a., încît se șterge cu desăvîrșire specificul originalului” (p. III).

³ Traducerile realizate de scriitorul A. M. Feodorov, incluse într-o „cuprinzătoare antologie din poezii române”, dar care „nu s-a putut tipări pînă acum, din lipsă de fonduri”, sînt comentate în articolul poetului Ion Buzdugan, intitulat *Alexandru Mitrofanovici Feodorov: Poezii de M. Eminescu, în limba rusă* (Manuscript publicat în CL, 1939, cit. p. 1297). „Dăltuirile în marmură ale geniului eminescian — scrie I. Buzdugan — cînstesc deopotrivă și pe creatorii noștri și literatura rusă, care l-a încetățenit prin măiestria traducătorului autor”. În sprijinul afirmației sînt citate traduceriile: *Luceafărul, Glosa, Și dacă... Rugăciunea unui dac, Împărat și proletar, Strigoii, Înger și Demon, Somnoroase păsărele, Mortua est*, dintre care unele au apărut în foiletonul ziarelui „Наша речь”.

⁴ În antologia *Румынская проза*, apărută la Chișinău în 1921, autorii includ bucata *Бедняга Дионис* (Sărmanul Dionis) în traducerea lui Mitkevici și E. Dumbravă, alături de o notă, despre poet.

⁵ Printre traduceriile ale căror autori nu i-am putut identifica pînă acum, cităm versiunea rusească a nuvelei lui M. Eminescu, *В день ангела* (*La aniversară*), publicată fără semnătură în revista „Надежда”, 1932, 1 noiembrie, p. 4—6.

⁶ V. A. Lașkov, *Антология румынской поэзии*, Chișinău, 1928, care include în afară de Eminescu (p. 17—29, 8 titluri) și pe Alecsandri, Gr. Alexandrescu, Coșbuc, Vlahuță, Topîrceanu, Minulescu, Șt. O. Iosif, O. Goga, D. Botez, V. Eftimiu, etc. Poeziile *И если* (*Și dacă...*), *О мама*, (*O, mamă*), *О приходи* (*De ce nu-mi vii*) sînt reproduse în CL, 1939, cit. p. 1295 și 1296, iar poezia *И если* (*Și dacă...*) e reprodusă în Bul. M. Em. 1939, cit. p. 36.

⁷ Ion Buzdugan, *Antologia poezilor române în rusește de V. L. Lașkov*, CL, nr. 6—9, 1939, p. 1294; se explică: „V. L. Lașkov a realizat o operă de artă desăvîrșită, confundîndu-se cu sufletul autorilor traduși”; traducerea este „însuși sufletul traducătorului contopit cu sufletul autorului animat cu căldură în altă limbă... Te captivează ca și o carte originală și nu se simte nici un moment greutatea expresiei sau siluirea autorului tradus... Poezia lui Eminescu sună în limba lui Pușkin tot atît de frumos, ca și în original... În biblioteca cititorilor ruși... va sta cu cînte alături de clasicii ruși”. Sînt apreciate ca cele mai bune tălmăciri, poeziile („S-au tradus tocmai cele mai grele prin muzicalitatea lor”) *Și dacă... De ce nu-mi vii, Din noaptea... Cu mîine zile-ți adaugi* etc. De o analiză fină au beneficiat și în prefața volumului, p. 3—15, semnată de acad. prof. S. N. Ceban. Referindu-se la „modelele clasice de lirică intimă, gingașă, ce îmbălsămează sufletul, neobișnuită ca expresie artistică”, prefațatorul apreciază